

STAATSBLAD VAN HET KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

160 WET van 26 april 1962 tot vaststelling van een algemene kinderbijslagverzekering.

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten;

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is regelen vast te stellen inzake een algemene, de gehele bevolking omvattende, verplichte kinderbijslagverzekering;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

HOOFDSTUK I

Algemene bepalingen

Artikel 1. 1. Voor de toepassing van deze wet wordt verstaan onder Onze Minister: Onze Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid.

2. Waar in deze wet of in de tot haar uitvoering genomen besluiten wordt gesproken van gehuwde man of echtgenoot wordt daaronder niet verstaan de gehuwde man, die duurzaam gescheiden van zijn echtgenote leeft.

3. Waar in deze wet of in de tot haar uitvoering genomen besluiten wordt gesproken van gehuwde vrouw of echtgenote wordt daaronder niet verstaan de gehuwde vrouw, die duurzaam gescheiden van haar echtgenoot leeft.

Artikel 2. Ingezetene in de zin van deze wet is degene, die binnen het Rijk woont.

Artikel 3. 1. Waar iemand woont, wordt naar de omstandigheden beoordeeld, voor zover in het volgende lid niet anders is bepaald.

2. Ligt tussen het metterwoon verlaten van het Rijk en het metterwoon terugkeren binnen het Rijk een tijdvak van minder dan een jaar, dan wordt het metterwoon verlaten van het Rijk geacht niet te hebben plaatsgevonden. Dit geldt niet, indien de betrokkene tijdens zijn afwezigheid op het grondgebied van een andere Mogendheid of in een der andere delen van het Koninkrijk heeft gewoond.

3. Schepen en luchtvaartuigen, welke binnen het Rijk hun thuishaven hebben, worden ten opzichte van de bemanning beschouwd als deel van het Rijk.

Artikel 4. In de uitvoering van de in deze wet geregelde verzekering wordt voorzien door de Sociale Verzekeringsbank, met dien verstande, dat de heffing en de invordering van de premies geschieden door de Rijksbelastingdienst.

Artikel 5. 1. Onze Minister wijst, gehoord de Sociale Verzekeringsraad en de Sociale Verzekeringsbank, de werkzaamheden, onderscheidenlijk de bevoegdheden aan, betrekking hebbende op de uitvoering dezer wet, welke in plaats van door de Sociale Verzekeringsbank door de Raden van Arbeid zullen worden verricht, onderscheidenlijk uitgeoefend.

2. In de gevallen, waarin Onze Minister ingevolge het bepaalde in het vorige lid werkzaamheden en bevoegdheden aan

de Raden van Arbeid heeft toegewezen, zijn de bepalingen van deze wet en van de tot haar uitvoering genomen besluiten van toepassing, met inachtneming van de wijzigingen, welke de aard van het onderwerp vordert.

3. De Sociale Verzekeringsbank kan aan de Raden van Arbeid ter uitvoering van deze wet aanwijzingen en voorschriften geven.

4. Hetgeen ter uitvoering van het bepaalde in de vorige leden verder nodig is, wordt door Onze Minister geregeld.

HOOFDSTUK II

Kring der Verzekerden

Artikel 6. 1. Verzekerd overeenkomstig de bepalingen van deze wet is degene, die de leeftijd van 15 jaar heeft bereikt, indien hij:

a. ingezetene is;

b. geen ingezetene is, doch terzake van binnen het Rijk in dienstbetrekking verrichte arbeid aan de loonbelasting is onderworpen;

c. geen ingezetene is en evenmin geacht kan worden blijvend buiten het Rijk te wonen, doch terzake van buiten het Rijk verrichte arbeid wedde of loon geniet ten laste van het Rijk, mits hij Nederlander is.

2. Niet verzekerd is de vreemdeling, die niet geacht kan worden blijvend binnen het Rijk te wonen en die terzake van binnen het Rijk verrichte arbeid wedde of loon geniet ten laste van een andere Mogendheid.

3. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen personen, die niet ingevolge het eerste lid verzekerd zijn, als verzekerden in de zin van deze wet worden aangemerkt.

4. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kan van het bepaalde in het eerste lid worden afgeweken:

a. ten aanzien van vreemdelingen;

b. ten aanzien van personen, op wie een overeenkomstige regeling buiten het Rijk van toepassing is;

c. ten aanzien van personen, die slechts tijdelijk hier te lande verblijven of tijdelijk hier te lande werkzaam zijn;

d. ten aanzien van echtgenoten en overige gezinsleden van de in het tweede lid en van de in dit lid, onder b en c, bedoelde personen;

e. ten aanzien van echtgenoten van ingezetenen, die krachtens een overeenkomst of een regeling inzake sociale zekerheid, welke tussen Nederland en een of meer andere Mogendheden van kracht is, niet ingevolge deze wet verzekerd zijn.

HOOFDSTUK III

De Kinderbijslag

§ 1. Het recht op kinderbijslag

Artikel 7. 1. De verzekerde, die arbeider is in de zin van de Kinderbijslagwet voor loontrekkenden of voor de toepassing van die wet als arbeider wordt beschouwd, dan wel op wie de kinderbijslagvoorziening bedoeld in artikel 10 van die wet van toepassing is, heeft overeenkomstig de bepalingen van deze wet recht op kinderbijslag voor zijn eigen en aangehuwde kinderen en pleegkinderen, te rekenen van het derde kind.

2. De verzekerde, op wie het bepaalde in het vorige lid niet van toepassing is, heeft overeenkomstig de bepalingen van deze wet recht op kinderbijslag voor zijn eigen en aangehuwde kinderen en pleegkinderen:

a. te rekenen van het derde kind, indien zijn inkomen over het voorafgaande kalenderjaar niet meer bedraagt dan f 14 000;

b. te rekenen van het vierde kind, indien zijn inkomen over het voorafgaande kalenderjaar, na aftrek van een bedrag ter grootte van de kinderbijslag over dat jaar voor een derde kind, niet meer bedraagt dan f 14 000;

c. te rekenen van het vijfde kind, indien zijn inkomen over het voorafgaande kalenderjaar, na aftrek van een bedrag ter grootte van de kinderbijslag over dat jaar voor een derde en vierde kind, niet meer bedraagt dan f 14 000;

d. te rekenen van het zesde, onderscheidenlijk telkens van een volgend kind, indien zijn inkomen over het voorafgaande kalenderjaar, na aftrek van een bedrag ter grootte van de kinderbijslag over dat jaar voor een derde, vierde en vijfde, onderscheidenlijk voor een derde, vierde, vijfde en zo vervolgens telkens voor een volgend kind, niet meer bedraagt dan f 14 000.

3. Voor de toepassing van het vorige lid wordt de verzekerde, niet zijnde een gehuwde vrouw, die aan het einde van het voorafgaande kalenderjaar invalide is in de zin van artikel 45, derde lid, van het Besluit op de Inkomstenbelasting 1941, geacht over dat jaar niet meer dan f 14 000 inkomen te hebben genoten.

4. Onder eigen en aangehuwde kinderen en pleegkinderen van de verzekerde worden verstaan zijn eigen en aangehuwde kinderen en pleegkinderen, die:

a. jonger dan 16 jaar zijn en tot zijn huishouden behoren;

b. jonger dan 16 jaar zijn, tot het huishouden behoren van degene, met wie hij gehuwd is geweest of van degene, met wie hij gehuwd is doch van wie hij duurzaam gescheiden leeft, en die grotendeels op zijn kosten worden onderhouden;

c. jonger dan 16 jaar zijn, niet als eigen kind, aangehuwd kind of pleegkind tot het huishouden van een ander behoren, en die in belangrijke mate op zijn kosten worden onderhouden;

d. 16 jaar of ouder doch jonger dan 27 jaar zijn, wier voor werkzaamheden beschikbare tijd grotendeels in beslag wordt genomen door of in verband met het volgen van onderwijs of van een beroepsopleiding, en die in belangrijke mate op zijn kosten worden onderhouden;

e. 16 jaar of ouder doch jonger dan 27 jaar zijn, tengevolge van ziekte of gebreken vermoedelijk in het eerstkomende jaar buiten staat zullen zijn om de helft te verdienen van hetgeen lichamelijk en geestelijk gezonde kinderen, die overigens in gelijke omstandigheden verkeren, kunnen verdienen, en die in belangrijke mate op zijn kosten worden onderhouden.

5. Een kind wordt als pleegkind beschouwd, indien het als een eigen kind wordt onderhouden en opgevoed.

6. Onze Minister kan regelen stellen naar welke wordt beoordeeld of:

a. een kind in belangrijke mate op kosten van de verzekerde wordt onderhouden;

b. een kind buiten staat zal zijn om de helft te verdienen van hetgeen lichamelijk en geestelijk gezonde kinderen, die overigens in gelijke omstandigheden verkeren, kunnen verdienen.

Artikel 7a. 1. Voor de beoordeling van het recht op kinderbijslag ingevolge het bepaalde in artikel 7, tweede lid, wordt:

1°. onder inkomen verstaan het zuiver inkomen in de zin van het Besluit op de Inkomstenbelasting 1941, verminderd met:

a. de op de voet van dat Besluit aftrekbare buitengewone lasten en giften;

b. het bedrag, dat op de voet van artikel 45, eerste lid, tweede volzin, van dat Besluit in mindering wordt gebracht, indien de verzekerde als invalide aanspraak heeft op de in die bepaling bedoelde aftrek;

c. de kinderbijslag ingevolge deze wet en ingevolge de Kinderbijslagwet voor kleine zelfstandigen;

d. de kinderbijslag waarop de verzekerde als arbeider in de zin van de Kinderbijslagwet voor loontrekkenden ingevolge die wet aanspraak heeft;

e. de kinderbijslag ingevolge de kinderbijslagvoorziening bedoeld in artikel 10 van de Kinderbijslagwet voor loontrekkenden;

2°. mede in aanmerking genomen het inkomen, dat op de voet van artikel 43 van het Besluit op de Inkomstenbelasting 1941 bij het zuiver inkomen van de verzekerde over het voorafgaande kalenderjaar moet worden gevoegd;

3°. ten aanzien van een gehuwde man mede in aanmerking genomen het inkomen, dat in het voorafgaande kalenderjaar staande huwelijk door zijn echtgenote is genoten;

4°. ten aanzien van een gehuwde vrouw in aanmerking genomen het inkomen, dat ingevolge het bepaalde in dit artikel voor haar echtgenoot in aanmerking wordt genomen.

2. Onze Minister kan nadere en, zo nodig, afwijkende regelen stellen met betrekking tot hetgeen voor de beoordeling van het recht op kinderbijslag ingevolge het bepaalde in artikel 7, tweede lid, onder inkomen wordt verstaan, indien de verzekerde in het voorafgaande kalenderjaar buiten het Rijk inkomsten heeft genoten.

Artikel 8. Onze Minister kan bepalen in welke gevallen:

a. een kind, te wiens aanzien niet wordt voldaan aan het bepaalde in artikel 7, vijfde lid, nochtans met een pleegkind wordt gelijkgesteld;

b. een verzekerde geacht wordt met een kind, bedoeld onder a, een huishouden te vormen.

Artikel 9. Voor het vaststellen van het aantal kinderen, waarvoor recht op kinderbijslag bestaat, wordt een kind, vallende onder artikel 7, vierde lid, onder *d* of *e*, voor twee kinderen geteld, indien dat kind grotendeels op kosten van de verzekerde wordt onderhouden.

Artikel 10. Voor het vaststellen van het aantal kinderen, waarvoor over een kalenderkwartaal recht op kinderbijslag bestaat, worden slechts in aanmerking genomen de kinderen, te wier aanzien aan de voorwaarden bedoeld in artikel 7, vierde, vijfde en zesde lid, juncto de artikelen 8 en 9, is voldaan op de eerste dag van dat kwartaal.

Artikel 11. 1. Ten aanzien van degene, die voor een of meer kinderen gedurende een geheel kalenderkwartaal ingevolge deze wet aanspraak heeft op kinderbijslag, bedraagt de kinderbijslag over dat kwartaal:

a. voor een derde kind f 63,96;

b. voor een vierde en vijfde kind f 86,58 per kind;

c. voor een zesde en elk volgend kind f 97,50 per kind.

2. Ten aanzien van degene, die voor een of meer kinderen slechts gedurende een gedeelte van een kalenderkwartaal ingevolge deze wet aanspraak heeft op kinderbijslag, bedraagt de kinderbijslag voor elk dezer kinderen over elke dag — uitgezonderd de zondagen — waarop hij in dit kwartaal voor dat kind aanspraak heeft op kinderbijslag, 1/78 deel van het overeenkomstig het eerste lid voor dat kind geldende bedrag.

3. Ten aanzien van degenen, die verzekerd zijn ingevolge artikel 6, eerste lid, onder *b*, en derde lid kan Onze Minister bepalen in welke gevallen wel over zondagen kinderbijslag wordt uitgekeerd.

Artikel 11a. 1. Bij algemene maatregel van bestuur worden de in artikel 11, eerste lid, genoemde bedragen met ingang van de bij die maatregel aan te wijzen dag herzien onder nader bij algemene maatregel van bestuur, de Sociaal-Economische

Raad gehoord, te stellen voorwaarden teneinde de bedoelde bedragen aan te passen aan belangrijke wijzigingen in het indexcijfer der lonen.

2. Waar in andere artikelen van deze wet wordt verwezen naar de bedragen, genoemd in artikel 11, eerste lid, worden bedoeld de overeenkomstig het vorige lid verhoogde of verlaagde bedragen, indien dat lid toepassing heeft gevonden.

§ 2. Uitbetaling van de kinderbijslag

Artikel 12. 1. De kinderbijslag wordt als regel driemaandelijks op aanvraag uitbetaald.

2. De aanvraag om kinderbijslag wordt ingediend ter plaatse, door Onze Minister aangegeven, en geschiedt op een formulier, waarvan het model wordt vastgesteld door de Sociale Verzekeringsbank.

3. De Sociale Verzekeringsbank is bevoegd:

a. de uitbetaling van kinderbijslag geheel of ten dele op te schorten zolang naar haar oordeel niet met voldoende zekerheid vaststaat, dat het voor de toepassing van artikel 7, tweede lid, in aanmerking te nemen inkomen, eventueel na toepassing van de in dat lid bedoelde aftrek, het in dat lid genoemde bedrag niet overtreft;

b. de verzekerde op zijn verzoek een voorschot op de kinderbijslag te verstrekken, welk voorschot door de verzekerde op eerste vordering van de Sociale Verzekeringsbank moet worden terugbetaald en ook op aan hem of zijn echtgenote later betaalbaar te stellen kinderbijslag ingevolge deze wet, de Kinderbijslagwet voor loontrekkenden, de algemene maatregel van bestuur bedoeld in artikel 10 van de Kinderbijslagwet voor loontrekkenden of ingevolge de Kinderbijslagwet voor kleine zelfstandigen in mindering kan worden gebracht;

c. uitkeringen, welke ten laste komen van derden en welke naar aard en strekking overeenkomen of verband houden met de in deze wet geregelde uitkering, op verzoek van die derden en te hunnen laste aan de belanghebbende persoon uit te betalen.

4. Onze Minister kan met betrekking tot het bepaalde in dit artikel nadere en zo nodig afwijkende regelen stellen.

Artikel 13. 1. Indien over eenzelfde tijdvak ingevolge deze wet voor beide echtgenoten recht op kinderbijslag bestaat voor een tot hun huishouden behorend kind, dat jonger is dan 16 jaar, wordt de kinderbijslag, waarop de echtgenote recht heeft, slechts uitbetaald, voor zover deze het bedrag van de kinderbijslag, waarop de echtgenoot recht heeft, te boven gaat. De met inachtneming van het bepaalde in de vorige volzin aan de echtgenote toekomende kinderbijslag kan aan de echtgenoot worden uitbetaald.

2. Indien over eenzelfde tijdvak voor hetzelfde kind, dat jonger is dan 16 jaar, ingevolge deze wet recht op kinderbijslag bestaat, enerzijds voor een verzekerde, tot wiens huishouden dit kind behoort, en anderzijds voor een verzekerde, die dit kind grotendeels op zijn kosten onderhoudt, wordt de kinderbijslag aan de eerstbedoelde verzekerde slechts uitbetaald, voor zover deze het bedrag van de kinderbijslag van de laatstbedoelde verzekerde te boven gaat.

Artikel 14. Onze Minister kan ter voorkoming van samenloop van kinderbijslag ingevolge deze wet en van kinderbijslag ingevolge deze wet met kinderbijslag uit anderen hoofde, alsmede ter voorkoming van uitkering van kinderbijslag over meer dan 78 dagen in eenzelfde kalenderkwartaal, nadere en zo nodig afwijkende regelen vaststellen.

Artikel 15. Indien ten aanzien van hetzelfde kind kinderbijslag kan worden ontvangen ingevolge deze wet en ingevolge een rechtens geldende regeling, bestaande in een ander land, kan Onze Minister nadere en eventueel afwijkende regelen stellen ter voorkoming van dubbele kinderbijslag.

Artikel 16. 1. De Sociale Verzekeringsbank is bevoegd, voor zover nodig na ingewonnen advies van een raad voor de kinderbescherming, de kinderbijslag betaalbaar te stellen aan een ander dan de rechthebbende.

2. Indien de verzekerde nalaat een aanvraag om kinderbijslag in te dienen, kan deze aanvraag geschieden door een raad voor de kinderbescherming, die tevens adviseert aan wie de kinderbijslag betaalbaar kan worden gesteld.

Artikel 17. Indien de verzekerde geen redelijke medewerking verleent tot het verkrijgen van inlichtingen, welke voor een juiste beoordeling van het recht op kinderbijslag nodig zijn, kan de Sociale Verzekeringsbank beslissen, dat hem geen dan wel slechts een gedeelte van de kinderbijslag wordt uitbetaald.

Artikel 18. 1. De kinderbijslag is:

a. onvervreemdbaar;

b. niet vatbaar voor verpanding of belening;

c. behoudens voor zoveel dit dient tot verhaal van een uitkering tot onderhoud van het kind, niet vatbaar voor executoriaal of conservatoir beslag noch voor faillissementsbeslag.

2. Volmacht tot ontvangst van kinderbijslag, onder welke vorm of welke benaming ook door de verzekerde verleend, is steeds herroepelijk.

3. Elk beding, strijdig met enige bepaling van dit artikel, is nietig.

Artikel 19. 1. Kinderbijslag, welke niet is ingevorderd binnen twee jaren na de dag der betaalbaarstelling, wordt niet meer uitbetaald.

2. Ten onrechte uitbetaalde kinderbijslag kan, behoudens het bepaalde in het volgende lid, niet worden teruggevorderd of op later betaalbaar te stellen kinderbijslag in mindering worden gebracht.

3. Ten onrechte uitbetaalde kinderbijslag kan gedurende twee jaren na de dag der betaalbaarstelling worden teruggevorderd of op aan hem of zijn echtgenote later betaalbaar te stellen kinderbijslag ingevolge deze wet, de Kinderbijslagwet voor loontrekkenden, de algemene maatregel van bestuur bedoeld in artikel 10 van de Kinderbijslagwet voor loontrekkenden of ingevolge de Kinderbijslagwet voor kleine zelfstandigen, in mindering worden gebracht, indien degene, ten name van wie de kinderbijslag betaalbaar werd gesteld, redelijkerwijs kon weten, dat ten onrechte kinderbijslag of een te hoog bedrag aan kinderbijslag werd uitbetaald.

4. Een aanvraag om kinderbijslag, ingediend meer dan drie jaren na afloop van het kalenderkwartaal, waarop de aanvraag betrekking heeft, is niet ontvankelijk. De Sociale Verzekeringsbank kan in bijzondere gevallen de aanvraag niettemin ontvankelijk verklaren.

HOOFDSTUK IV

De op te brengen middelen

Artikel 20. 1. De middelen tot dekking van de ingevolge deze wet uit te keren kinderbijslagen en van de aan de uitvoering van deze wet verbonden kosten worden gevonden door het heffen van premies van de verzekerden en voorts, ingeval de verzekerden loon of inkomsten genieten, welke aan de loonbelasting of een met die belasting overeenkomende voorheffing zijn onderworpen, van degenen — hierna te noemen werkgevers — die dat loon of die inkomsten verschuldigd zijn, dan wel voor de toepassing van bedoelde belasting of voorheffing geacht worden verschuldigd te zijn.

2. Anders dan als werkgever is niet aan de heffing van premie onderworpen:

a. de verzekerde, die de leeftijd van 65 jaar heeft bereikt;

b. de gehuwde man, wiens echtgenote in verband met het bepaalde in artikel 7, tweede lid, onder c, of artikel 46, twee-

de lid, onder *c*, van de Algemene Ouderdomswet recht op ouderdomspensioen heeft.

3. Een werkgever is ter zake van de in het voorgaande lid bedoelde verzekerden geen premie verschuldigd.

4. Bij algemene maatregel van bestuur:

a. kan, zo nodig onder daarbij te stellen voorwaarden en beperkingen, worden bepaald, dat ongehuwde vrouwen, die de leeftijd van 45 jaar hebben bereikt, anders dan als werkgever, niet aan de heffing van premie zijn onderworpen;

b. kunnen gevallen worden aangewezen, waarin een werkgever terzake van bepaalde onder *a* bedoelde personen geen premie verschuldigd is.

Artikel 21. 1. De premies worden gestort in een door de Sociale Verzekeringsbank te beheren Algemeen Kinderbijslagfonds.

2. De ingevolge deze wet uit te keren kinderbijslagen en de aan de uitvoering van deze wet verbonden kosten komen ten laste van het Algemeen Kinderbijslagfonds.

3. Onze Minister en Onze Minister van Financiën geven voorschriften inzake de afdracht van de door de Rijksbelastingdienst ten behoeve van het Algemeen Kinderbijslagfonds geïnde premies.

4. Onze Minister stelt, gehoord de Sociale Verzekeringsraad, voorschriften vast met betrekking tot de belegging van de gelden van het Algemeen Kinderbijslagfonds.

Artikel 22. 1. De door de werkgevers verschuldigde premies worden, met inachtneming van het bepaalde in de volgende leden, geheven naar de maatstaf van het door de verzekerden genoten loon.

2. Onder loon wordt verstaan het loon dan wel de inkomsten, welke voor de heffing van de loonbelasting of een daarmee overeenkomende voorheffing in aanmerking worden genomen, een en ander verminderd met:

a. het bedrag, dat wegens kosten van verwerving en persoonlijke verplichtingen in de loonbelastingtabel is verwerkt;

b. het bedrag, dat krachtens beslissing van de inspecteur der belastingen in mindering moet worden gebracht wegens hogere kosten van verwerving en persoonlijke verplichtingen, voor zover dat bedrag geen betrekking heeft op ingevolge deze wet, ingevolge de Algemene Ouderdomswet en ingevolge de Algemene Weduwen- en Wezenwet verschuldigde premies;

c. het bedrag, dat krachtens beslissing van de inspecteur der belastingen in mindering moet worden gebracht wegens buitengewone lasten en giften;

d. het bedrag, dat op de voet van artikel 7b, eerste lid, van het Besluit op de Loonbelasting 1940 in mindering wordt gebracht, indien de verzekerde als invalide aanspraak heeft op de in die bepaling bedoelde aftrek;

e. de uitkeringen ingevolge de Algemene Ouderdomswet en ingevolge de Algemene Weduwen- en Wezenwet;

f. de aanspraak op kinderbijslag ingevolge deze wet;

g. de kinderbijslag, waarop de verzekerde ingevolge de Kinderbijslagwet voor loontrekkenden aanspraak heeft of aanspraak zou hebben gehad, indien de bepalingen van Hoofdstuk II van die wet op hem van toepassing zouden zijn geweest.

3. Indien het loon, dat een werkgever verschuldigd is of geacht wordt verschuldigd te zijn, meer bedraagt dan het inkomen, waarover ingevolge de Algemene Ouderdomswet premie bij wijze van inhouding wordt geheven, is die werkgever over dat meerdere geen premie verschuldigd.

4. De werkgever mag de premie noch geheel noch gedeeltelijk op de verzekerde verhalen, behoudens in de bij algemene maatregel van bestuur aan te wijzen gevallen, waarin de verzekerde pensioen of daarmee gelijk te stellen inkomsten geniet.

Artikel 23. 1. De door de verzekerden verschuldigde premies worden, met inachtneming van het bepaalde in de vol-

gende leden, geheven naar de maatstaf van het door hen in een kalenderjaar genoten inkomen. Ten aanzien van degene, die slechts een gedeelte van een kalenderjaar aan de heffing van premie is onderworpen, treedt dit gedeelte voor het kalenderjaar in de plaats.

2. Onder inkomen wordt verstaan:

a. indien de verzekerde ingezetene is: het zuiver inkomen in de zin van het Besluit op de Inkomstenbelasting 1941, vermeerderd met de door hem ingevolge de Algemene Ouderdomswet, ingevolge de Algemene Weduwen- en Wezenwet en, anders dan als werkgever, ingevolge deze wet verschuldigde premies en verminderd met:

1°. de op de voet van dat Besluit aftrekbare buitengewone lasten en giften;

2°. het bedrag, dat op de voet van artikel 45, eerste lid, tweede volzin, van dat Besluit in mindering wordt gebracht, indien de verzekerde als invalide aanspraak heeft op de in die bepaling bedoelde aftrek;

3°. de uitkeringen ingevolge deze wet, ingevolge de Algemene Ouderdomswet, ingevolge de Algemene Weduwen- en Wezenwet en ingevolge de Kinderbijslagwet voor kleine zelfstandigen;

b. indien de verzekerde geen ingezetene is: het binnenlands zuiver inkomen in de zin van het Besluit op de Inkomstenbelasting 1941, vermeerderd met de door hem ingevolge de Algemene Ouderdomswet, ingevolge de Algemene Weduwen- en Wezenwet en, anders dan als werkgever, ingevolge deze wet verschuldigde premies en verminderd met:

1°. het bedrag, dat op de voet van artikel 45, eerste lid, tweede volzin, van dat Besluit in mindering wordt gebracht, indien de verzekerde als invalide aanspraak heeft op de in die bepaling bedoelde aftrek;

2°. de uitkeringen ingevolge deze wet, ingevolge de Algemene Ouderdomswet, ingevolge de Algemene Weduwen- en Wezenwet en ingevolge de Kinderbijslagwet voor kleine zelfstandigen.

3. Voor de toepassing van het bepaalde in het vorige lid zijn de artikelen 2, eerste lid, tweede volzin en tweede lid, 51, vijfde lid, en 51a, vijfde lid, van het Besluit op de Inkomstenbelasting 1941 van overeenkomstige toepassing. Het bepaalde in de vorige volzin geldt niet ten aanzien van de gehuwde vrouw, die zelf of wier echtgenoot niet ingevolge deze wet verzekerd is noch de leeftijd van 65 jaar heeft bereikt. Voor de toepassing van het bepaalde in het vorige lid is voorts artikel 43 van het Besluit op de Inkomstenbelasting 1941 van overeenkomstige toepassing.

4. Het inkomen van de verzekerde, voor wie door een werkgever premie ingevolge deze wet wordt betaald, wordt verminderd met de kinderbijslag, waarop hij over de periode, waarop de premiebetaling door de werkgever betrekking heeft, ingevolge de Kinderbijslagwet voor loontrekkenden aanspraak heeft of aanspraak zou hebben gehad, indien de bepalingen van Hoofdstuk II van die wet op hem van toepassing zouden zijn geweest.

5. Indien het inkomen, eventueel verminderd ingevolge het voorgaande lid, per jaar meer bedraagt dan het voor de toepassing van het zesde lid van artikel 26 van de Algemene Ouderdomswet geldende bedrag, wordt over dat meerdere geen premie geheven. Het in de vorige volzin bedoelde bedrag wordt naar tijdsruimte evenredig verlaagd ten aanzien van:

a. degene, die niet het gehele jaar aan de heffing van premie is onderworpen;

b. de vrouw, de wier aanzien in de loop van een jaar de toepassing van het bepaalde in de eerste volzin van het derde lid van dit artikel een aanvang neemt dan wel eindigt.

6. Onze Minister en Onze Minister van Financiën kunnen met betrekking tot hetgeen in dit artikel is bepaald nadere regelen stellen.

Artikel 24. 1. De verschuldigde premies worden vastgesteld in een percentage van het in artikel 22 bedoelde loon onderscheidenlijk het in artikel 23 bedoelde inkomen.

2. Het in het eerste lid bedoelde premiepercentage wordt door de Sociale Verzekeringsbank onder goedkeuring van Onze Minister, gehoord de Sociale Verzekeringsraad, vastgesteld. Indien Onze Minister aan het door de Sociale Verzekeringsbank vastgestelde premiepercentage zijn goedkeuring onthoudt, stelt hij het premiepercentage vast.

3. Onze Minister van Financiën is bevoegd om, met inachtneming van het vastgestelde premiepercentage, de door werkgevers verschuldigde premies te doen berekenen naar een percentage van de premies, welke van de verzekerden zijn ingehouden ingevolge de Algemene Ouderdomswet en de Algemene Weduwen- en Wezenwet of zouden zijn ingehouden, indien die wetten van toepassing zouden zijn geweest.

Artikel 25. 1. De werkgever is de premie verschuldigd op het tijdstip, waarop het loon wordt uitbetaald, verrekend of op enigerlei andere wijze ter beschikking van de verzekerde of van een derde wordt gesteld.

2. Ten aanzien van de heffing en de invordering van de door de werkgevers verschuldigde premies zijn de regelen, geldende voor de heffing en de invordering van de loonbelasting van overeenkomstige toepassing.

Artikel 26. 1. De heffing van de door de verzekerden verschuldigde premies geschiedt bij wege van aanslag en met overeenkomstige toepassing van de voor de heffing van de inkomstenbelasting geldende regelen.

2. Met de aanslag worden verrekend de premies, die naar de maatstaf van het loon van de verzekerde en diens echtgenote door hun werkgevers verschuldigd zijn, evenwel met dien verstande, dat de verrekening niet kan leiden tot gehele of gedeeltelijke teruggaaf van die premies aan de verzekerde, behoudens voor zover zij op hem of zijn echtgenote zijn verhaald.

3. In afwijking van het eerste lid wordt geen aanslag vastgesteld in de gevallen, waarin voor de heffing van de inkomstenbelasting uit hoofde van de inhouding van de loonbelasting of een daarmee overeenkomende voorheffing geen aanslag wordt vastgesteld.

4. Ten aanzien van de invordering van de door de verzekerden verschuldigde premies zijn de regelen, geldende voor de invordering van de inkomstenbelasting van overeenkomstige toepassing.

5. Voor zover de door een verzekerde ingevolge de Algemene Ouderdomswet, ingevolge de Algemene Weduwen- en Wezenwet en ingevolge deze wet verschuldigde premies in één bedrag worden geheven, wordt, onverminderd het bepaalde in het eerste en het derde lid van artikel 33 van de Algemene Ouderdomswet, elke betaling of afschrijving op een premieaanslag van rechtswege geacht naar evenredigheid betrekking te hebben op hetgeen ingevolge elk dier wetten verschuldigd is.

Artikel 27. Onze Minister en onze Minister van Financiën kunnen ten aanzien van personen, die krachtens de algemene maatregel van bestuur, bedoeld in artikel 6, derde lid, of krachtens een overeenkomst of een regeling inzake sociale zekerheid, welke tussen Nederland en een of meer andere Mogendheden van kracht is, verzekerd zijn, alsmede ten aanzien van hun werkgevers regelen stellen, welke afwijken van de artikelen 20, eerste lid, 22, 23, 25 en 26.

Artikel 28. 1. Van verzekerden, die voor de heffing van de inkomstenbelasting in tariefgroep I zijn gerangschikt, wordt de premie, voor zover deze niet op de voet van het bepaalde in artikel 26, tweede lid, is verrekend, niet ingevorderd, indien

het inkomen, eventueel na de vermindering, bedoeld in artikel 23, vierde lid, minder bedraagt dan 1500 gulden per jaar.

2. Van verzekerden, die voor de heffing van de inkomstenbelasting in tariefgroep II of III zijn gerangschikt, wordt de premie, voor zover deze niet op de voet van het bepaalde in artikel 26, tweede lid, is verrekend, niet ingevorderd, indien het inkomen, eventueel na de vermindering, bedoeld in artikel 23, vierde lid, minder bedraagt dan 2100 gulden per jaar.

3. Van verzekerden, wier inkomen, eventueel na de vermindering, bedoeld in artikel 23, vierde lid, het in de voorgaande leden voor hen aangegeven bedrag met niet meer dan 1000 gulden overtreft, wordt de premie, voor zover deze niet op de voet van het bepaalde in artikel 26, tweede lid, is verrekend, overeenkomstig bij of krachtens algemene maatregel van bestuur te stellen regelen, gedeeltelijk ingevorderd.

4. Het bepaalde in de voorgaande leden vindt overeenkomstig toepassing met betrekking tot de premie, welke een werkgever verschuldigd is naar de maatstaf van het loon van een verzekerde, op wie hij de door hem verschuldigde premie krachtens de algemene maatregel van bestuur, bedoeld in artikel 22, vierde lid, mag verhalen, een en ander met inachtneming van de bij die algemene maatregel van bestuur aan te geven wijzigingen, welke de aard van het onderwerp vordert.

5. Het bepaalde in de vorige leden geldt niet, indien de verzekerde over het jaar, waarover de premie is verschuldigd, in aanmerking komt voor een aanslag in de vermogensbelasting.

6. Ten aanzien van:

a. degene, die niet het gehele jaar aan de heffing van premie is onderworpen, en

b. de vrouw, te wier aanzien in de loop van een jaar de toepassing van het bepaalde in de eerste volzin van het derde lid van artikel 23 een aanvang neemt dan wel eindigt, wordt, ter bepaling of ingevolge het bij of krachtens het eerste, tweede en derde lid bepaalde de premies niet of gedeeltelijk worden ingevorderd, het inkomen over een gedeelte van een jaar volgens bij of krachtens algemene maatregel van bestuur te stellen regelen herleid tot inkomen over een jaar.

7. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen de in het eerste, tweede en derde lid genoemde bedragen worden gewijzigd.

Artikel 29. 1. De premies of de gedeelten van de premies, welke op grond van het bepaalde in artikel 28 niet van de verzekerden of van de werkgevers worden ingevorderd, komen ten laste van het Rijk.

2. Onze Minister en Onze Minister van Financiën stellen, gehoord de Sociale Verzekeringsbank, terzake van het bepaalde in het vorige lid nadere regelen. Bij deze regelen wordt tevens bepaald op welke wijze het ingevolge het bepaalde in het vorige lid ten laste van het Rijk komende bedrag wordt vastgesteld.

3. Voor zover de premie, anders dan op grond van het bepaalde in artikel 28, niet van de verzekerde wordt ingevorderd, komt deze ten laste van het Rijk, indien en voor zover de Sociale Verzekeringsbank niet ingevolge artikel 33, eerste lid, van de Algemene Ouderdomswet heeft beslist, dat met betrekking tot het nalaten van de betaling van ingevolge die wet over eenzelfde tijdvak verschuldigde premie sprake is van een schuldige nalaten.

4. Voor zover de premie, anders dan op grond van het bepaalde in artikel 28, niet van de verzekerde wordt ingevorderd, kan de Sociale Verzekeringsbank, indien en voor zover zij ingevolge artikel 33, eerste lid, van de Algemene Ouderdomswet heeft beslist, dat met betrekking tot het nalaten van de betaling van ingevolge die wet over eenzelfde tijdvak verschuldigde premie sprake is van een schuldige nalaten, gedurende 5 jaren nadat zij deze beslissing heeft genomen de premie geheel of gedeeltelijk in mindering brengen op de

kinderbijslag, die de verzekerde ingevolge deze wet kan ontvangen.

Artikel 29a. Bij algemene maatregel van bestuur kan worden bepaald, dat, in afwijking van de voorgaande artikelen van dit Hoofdstuk, van verzekerden, aan wie een vrijstelling van premiebetaling is verleend krachtens het bepaalde in artikel 36, eerste lid, van de Algemene Ouderdomswet, geen premie wordt geheven, doch dat de door hen verschuldigde inkomstenbelasting met overeenkomstige toepassing van het bepaalde in artikel 30 wordt verhoogd.

HOOFDSTUK V

Vrijstelling wegens gemoedsbezwaren

Artikel 30. 1. Degene, die gemoedsbezwaren heeft tegen de in deze wet geregelde verzekering, kan met inachtneming van bij algemene maatregel van bestuur te stellen regelen en voorwaarden door de Sociale Verzekeringsbank worden vrijgesteld van de bij die maatregel aan te wijzen verplichtingen, welke hem bij of krachtens deze wet zijn opgelegd.

2. De Sociale Verzekeringsbank doet aan de inspecteurs der belastingen mededeling van degenen binnen hun ambtsgebied, aan wie een vrijstelling als in het eerste lid bedoeld is verleend.

3. Indien krachtens het bepaalde in het eerste lid aan een verzekerde vrijstelling van premiebetaling is verleend, verhoogt de inspecteur der belastingen de aan hem over het desbetreffende kalenderjaar op te leggen aanslag in de inkomstenbelasting met het bedrag, dat van hem, ware de vrijstelling niet verleend, als premie had moeten worden geheven.

4. Indien de in het voorgaande lid bedoelde aanslag in de inkomstenbelasting reeds ten kohiere is gebracht, wordt de verhoging van de verzekerde nagevorderd. Hetzelfde vindt plaats, indien besloten was geen aanslag op te leggen of de opgelegde aanslag was vernietigd. Navordering heeft plaats door het ten kohiere brengen van een nadere aanslag wegens de verhoging.

5. Indien krachtens het bepaalde in het eerste lid aan een werkgever vrijstelling van premiebetaling is verleend, is deze verplicht een bedrag ter grootte van hetgeen hij, ware de vrijstelling niet verleend, als premie verschuldigd zou zijn geweest, af te dragen als ware dit door hem ingehouden loonbelasting.

6. Met de aan de verzekerde op te leggen premie-aanslag of, indien aan deze krachtens het bepaalde in het eerste lid vrijstelling van premiebetaling is verleend, met de door deze op de voet van het derde en vierde lid verschuldigde verhoging van de inkomstenbelasting, wordt verrekend een bedrag ter grootte van hetgeen op de voet van artikel 26, tweede lid, verrekend zou zijn geweest, indien aan de werkgever geen vrijstelling van premiebetaling zou zijn verleend.

7. Ten aanzien van de in het derde en vierde lid bedoelde verhoging van de inkomstenbelasting vinden de artikelen 26 en 28 overeenkomstige toepassing.

8. Ten aanzien van hetgeen ingevolge het vijfde lid verschuldigd is, vinden de artikelen 25 en 28, vierde lid, overeenkomstige toepassing.

9. Hetgeen krachtens het bepaalde in de leden 3 en 4 door verhoging van de aanslag in de inkomstenbelasting is geheven, wordt als inkomstenbelasting verantwoord. Voor de toepassing van de bepalingen van het Besluit op de Inkomstenbelasting 1941 wordt de verhoging evenwel niet als een aanslag of een deel van een aanslag beschouwd.

10. Hetgeen krachtens het bepaalde in het vijfde lid verschuldigd is, wordt als loonbelasting verantwoord, doch overigens voor de toepassing van het Besluit op de Inkomstenbelasting 1941 en van het Besluit op de Loonbelasting 1940 niet als loonbelasting beschouwd.

11. Het bedrag aan premie, dat een werkgever of een verzekerde verschuldigd zou zijn geweest, indien niet krachtens het eerste lid vrijstelling van premiebetaling zou zijn verleend, komt voor rekening van het Rijk.

12. Bij de algemene maatregel van bestuur, bedoeld in het eerste lid, worden tevens geregeld de verdere gevolgen, welke aan het verlenen van vrijstelling wegens gemoedsbezwaren zijn verbonden, alsmede de gevallen, waarin de vrijstelling wordt of kan worden ingetrokken, en de aan die intrekking verbonden gevolgen.

HOOFDSTUK VI

Het verstrekken van inlichtingen

Artikel 31. 1. Ieder is verplicht aan de Sociale Verzekeringsraad, de Sociale Verzekeringsbank, de Raad van Arbeid, de Rijksbelastingdienst, de Rijksinspectie van de Bevolkingsregisters, het gemeentebestuur of aan een daartoe door of vanwege een van deze instanties aangewezen persoon de ten behoeve van de uitvoering van deze wet van hem verlangde inlichtingen te geven.

2. De inlichtingen moeten, indien dit wordt verzocht, schriftelijk worden verstrekt binnen een door een in het eerste lid bedoelde instantie of persoon schriftelijk te stellen termijn.

3. Ieder is verplicht aan een in het eerste lid bedoelde instantie of aan een door of vanwege deze daartoe aangewezen persoon desgevraagd inzage te verlenen van boeken, bescheiden en andere stukken, voor zover dit nodig is ten behoeve van de uitvoering van deze wet.

Artikel 32. 1. De bedrijfsverenigingen en het Gemeenschappelijk Administratiekantoor, bedoeld in de Organisatiewet Sociale Verzekering, zijn gehouden aan een in het eerste lid van het vorige artikel bedoelde instantie of aan een door of vanwege deze daartoe aangewezen persoon kosteloos de inlichtingen, welke ten behoeve van de uitvoering van deze wet worden verlangd, te verstrekken en toe te zenden.

2. Publiekrechtelijke lichamen zijn verplicht op de door Onze Minister en Onze Minister van Binnenlandse Zaken aan te geven wijze kosteloos hun medewerking te verlenen tot het verkrijgen van de inlichtingen, benodigd voor de uitvoering van deze wet.

3. Alle ambtenaren, tot afgifte van uittreksels uit registers van de burgerlijke stand bevoegd, zijn verplicht aan een in het eerste lid van het vorige artikel bedoelde instantie de door deze gevraagde uittreksels uit die registers kosteloos toe te zenden.

HOOFDSTUK VII

Bezwaar en beroep

Artikel 33. 1. Aan de belanghebbende wordt, desverlangd, schriftelijk kennis gegeven van een beslissing ingevolge deze wet, welke verband houdt met het recht op en de uitbetaling van kinderbijslag. In de gevallen, bedoeld in artikel 16, wordt de raad voor de kinderbescherming mede als belanghebbende beschouwd.

2. Een kennisgeving, als in het vorige lid bedoeld, vermeldt de dagtekening van de beslissing, de gronden, waarop deze berust, alsmede naam en adres van het college, waarbij ingevolge het bepaalde in het volgende artikel beroep kan worden ingesteld, en de termijn van beroep.

3. Indien de Sociale Verzekeringsbank van oordeel is, dat het voor de toepassing van artikel 7, tweede lid, in aanmerking te nemen inkomen, eventueel na toepassing van de in dat lid bedoelde aftrek, het in dat lid genoemde bedrag overtreft, beslist zij daaromtrent eerst nadat is komen vast te staan, dat geen feiten of omstandigheden in geding zijn, welke tevens van belang zijn voor de heffing van de inkomstenbelasting ten laste

van de verzekerde of, indien de verzekerde een gehuwde vrouw is, ten laste van haar echtgenoot, dan wel, voor zover zodanige feiten of omstandigheden wel in geding zijn, de beslissing daarentrent voor de heffing van bedoelde belasting onherroepelijk is geworden.

Artikel 34. 1. Tegen een beslissing, waarvan ingevolge het bepaalde in het vorige artikel schriftelijk kennis wordt gegeven, staat voor de belanghebbende beroep open, met dien verstande, dat beroep niet is toegelaten tegen hetgeen in de gevallen bedoeld in artikel 7, tweede lid, omtrent het zuiver inkomen in de zin van het Besluit op de Inkomstenbelasting 1941 voor de heffing van die belasting onherroepelijk is komen vast te staan.

2. Over het in het vorige lid bedoelde beroep wordt geoordeeld door de raden van beroep en door de Centrale Raad van Beroep, bedoeld in de Beroepswet.

3. Tegen uitspraken van de Centrale Raad van Beroep kan ieder der partijen beroep in cassatie instellen terzake van schending of verkeerde toepassing van het bepaalde bij of krachtens een der artikelen 1, tweede en derde lid, 2, 3, 6, 7, vierde, vijfde en zesde lid, en 9.

4. Op dit beroep zijn de voorschriften betreffende het beroep in cassatie tegen uitspraken van de gerechtshoven inzake beroepen in belastingzaken van overeenkomstige toepassing, waarbij de Centrale Raad van Beroep de plaats inneemt van een gerechtshof.

Artikel 35. 1. Voor zover in de volgende leden niet anders is bepaald, zijn, naar gelang de ingevolge deze wet verschuldigde premies van de verzekerden dan wel van de werkgevers worden geheven, de voor de heffing van de inkomstenbelasting, onderscheidenlijk de loonbelasting geldende regelen inzake de rechtsmiddelen van overeenkomstige toepassing.

2. De werkgever, die van oordeel is, dat door hem ten onrechte of te veel premie is afgedragen, kan binnen 2 maanden na de afdracht een verzoek om teruggaaf indienen bij de inspecteur der belastingen. De beslissing van de inspecteur op dit verzoek wordt voor de toepassing van het voorgaande lid beschouwd als een uitspraak op een bezwaarschrift.

3. De inspecteur der belastingen doet op een bezwaarschrift eerst uitspraak nadat is komen vast te staan, dat geen feiten en omstandigheden in geding zijn, welke tevens van belang zijn voor de heffing van inkomstenbelasting, loonbelasting of een met de loonbelasting overeenkomende voorheffing ten laste van belanghebbende, dan wel, voor zover zulks wel het geval is, de beslissing daarentrent voor de heffing van die belastingen onherroepelijk is geworden.

4. Met betrekking tot een navorderingsaanslag, welke geheel of gedeeltelijk berust op feiten, die mede tot het opleggen van een navorderingsaanslag in een van de in het vorige lid bedoelde belastingen ten laste van belanghebbende aanleiding hebben gegeven, neemt de termijn voor het instellen van beroep eerst een aanvang op de datum, waarop laatstbedoelde navorderingsaanslag onherroepelijk is komen vast te staan.

5. Tegen hetgeen omtrent de toepassing van de artikelen 1, tweede en derde lid, 2 en 3, alsmede omtrent het zuiver inkomen in de zin van het Besluit op de Inkomstenbelasting 1941, dan wel het loon of de inkomsten, welke voor de heffing van de loonbelasting of een daarmee overeenkomende voorheffing in aanmerking worden genomen, voor de heffing van die belastingen onherroepelijk is komen vast te staan, is beroep niet toegelaten.

HOOFDSTUK VIII

Strafbepalingen

Artikel 36. Hij die niet voldoet aan een der verplichtingen, bedoeld in artikel 31, wordt gestraft met hechtenis van ten

hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste zeshonderd gulden.

Artikel 37. Hij die op grond van bij of krachtens deze wet vastgestelde bepalingen gehouden is inlichtingen of gegevens te verstrekken, een aangifte of mededeling te doen of een verklaring af te leggen en daarbij opzettelijk een valse opgave doet dan wel opzettelijk in strijd met bedoelde gehoudenheid iets verzwijgt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren.

Artikel 38. Hij die op andere wijze dan door het valselijk opmaken of vervalsen van een geschrift, dat bestemd is om tot bewijs van enig feit te dienen, opzettelijk een opgave in strijd met de waarheid doet, zulks met het oogmerk om aldus een uitkering of een hogere uitkering ingevolge deze wet te verkrijgen, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren.

Artikel 39. Overtreding van bepalingen van een krachtens deze wet uitgevaardigde algemene maatregel van bestuur, voor zover uitdrukkelijk als strafbaar feit in de zin van dit artikel aangeduid, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste een maand of geldboete van ten hoogste honderd gulden.

Artikel 40. 1. Indien een bij of krachtens deze wet strafbaar gesteld feit wordt gepleegd door of vanwege een rechtspersoon, een vennootschap, enig andere vereniging van personen of een doelvermogen, wordt de strafvervolgning ingesteld en worden de straffen en maatregelen uitgesproken hetzij tegen die rechtspersoon, die vennootschap, die vereniging of dat doelvermogen, hetzij tegen hen, die tot het feit opdracht hebben gegeven of die feitelijk leiding hebben gehad bij het verboden handelen of nalaten, hetzij tegen beiden.

2. Een bij of krachtens deze wet strafbaar gesteld feit wordt onder meer gepleegd door of vanwege een rechtspersoon, een vennootschap, een vereniging van personen of een doelvermogen, indien het gepleegd wordt door personen, die hetzij uit hoofde van een dienstbetrekking hetzij uit anderen hoofde handelen in de sfeer van de rechtspersoon, de vennootschap, de vereniging of het doelvermogen, ongeacht of deze personen ieder afzonderlijk het strafbaar feit hebben gepleegd dan wel bij hen gezamenlijk de elementen van dat feit aanwezig zijn.

3. Indien een strafvervolgning wordt ingesteld tegen een rechtspersoon, een vennootschap, een vereniging van personen of een doelvermogen, wordt deze tijdens de vervolging vertegenwoordigd door de bestuurder en, indien er meer bestuurders zijn, door één dezer. De vertegenwoordiger kan bij gemachtigde verschijnen. Het gerecht kan de persoonlijke verschijning van een bepaalde bestuurder bevelen; het kan alsdan zijn medebrenging gelasten.

4. Indien een strafvervolgning wordt ingesteld tegen een rechtspersoon, een vennootschap, een vereniging van personen of een doelvermogen, vindt artikel 538, onder 2°, van het Wetboek van Strafvordering overeenkomstige toepassing.

Artikel 41. Met het opsporen van de bij of krachtens deze wet strafbaar gestelde feiten zijn, behalve de ambtenaren, bedoeld in artikel 141 van het Wetboek van Strafvordering, belast:

- a. de overige ambtenaren van Rijks- en Gemeentepolitie;
- b. de personen, daartoe door Onze Minister aangewezen.

Artikel 42. 1. De in artikel 41 bedoelde personen hebben te allen tijde toegang tot alle plaatsen, waarvan naar hun redelijk oordeel de betreding voor de vervulling van hun taak nodig is.

2. Wordt aan de in artikel 41 bedoelde personen de toegang geweigerd of belemmerd of wordt hun op aanmelding tot toelating niet geantwoord, dan verschaffen zij zich de toegang desnoods met inroeping van de sterke arm.

3. De artikelen 120 tot en met 123 van het Wetboek van Strafvordering zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 43. 1. De in artikel 41 bedoelde personen zijn verplicht tot geheimhouding van hetgeen hun bij het toezicht op de naleving van de bij of krachtens deze wet vastgestelde bepalingen is bekend geworden, voor zover die geheimhouding niet in strijd is met de bepalingen van deze of een andere wet.

2. Hij die de bij het vorige lid opgelegde geheimhouding opzettelijk schendt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste zeshonderd gulden.

3. Hij aan wiens schuld schending van die geheimhouding te wijten is, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

4. Geen vervolging heeft plaats dan op klachte.

Artikel 44. De in de artikelen 37, 38 en 43 bedoelde strafbare feiten worden als misdrijven, de in de artikelen 36 en 39 bedoelde strafbare feiten als overtredingen beschouwd.

HOOFDSTUK IX

Slotbepalingen

Artikel 45. Hetgeen nog ter uitvoering van deze wet nodig is, wordt door Onze Minister geregeld. Het bepaalde in de vorige volzin is niet van toepassing op de heffing en de invordering van de ingevolge deze wet verschuldigde premies.

Artikel 46. Over het aan het in werking treden van artikel 7 voorafgaande kalenderjaar wordt onder een bedrag ter grootte van de kinderbijslag als bedoeld in artikel 7, tweede lid, onder *b* t/m *d*, verstaan een bedrag ter grootte van de kinderbijslag ingevolge de Kinderbijslagwet over dat jaar.

Artikel 47. De Algemene Ouderdomswet¹⁾ ondergaat de volgende wijzigingen:

A. Artikel 26 wordt gewijzigd als volgt:

1. In de aanhef van het tweede lid, onder *a*, worden de woorden „de ingevolge deze wet en de ingevolge de Algemene Weduwen- en Wezenwet” vervangen door de woorden: „de door hem ingevolge deze wet, ingevolge de Algemene Weduwen- en Wezenwet en, anders dan als werkgever, ingevolge de Algemene Kinderbijslagwet”.

2. Het tweede lid, onder *a*, sub 3°, wordt gelezen als volgt: „3°. de uitkeringen ingevolge deze wet, ingevolge de Algemene Weduwen- en Wezenwet, ingevolge de Algemene Kinderbijslagwet en ingevolge de Kinderbijslagwet voor kleine zelfstandigen;”.

3. In de aanhef van het tweede lid, onder *b*, worden de woorden „de ingevolge deze wet en de ingevolge de Algemene Weduwen- en Wezenwet” vervangen door de woorden: „de door hem ingevolge deze wet, ingevolge de Algemene Weduwen- en Wezenwet en, anders dan als werkgever, ingevolge de Algemene Kinderbijslagwet”.

4. Het tweede lid, onder *b*, sub 2°, wordt gelezen als volgt: „2°. de uitkeringen ingevolge deze wet, ingevolge de Algemene Weduwen- en Wezenwet, ingevolge de Algemene Kinderbijslagwet en ingevolge de Kinderbijslagwet voor kleine zelfstandigen;”.

5. In het vierde lid, onder *b*, worden de woorden „en ingevolge de Algemene Weduwen- en Wezenwet” vervangen door de woorden: „, , ingevolge de Algemene Weduwen- en Wezenwet en ingevolge de Algemene Kinderbijslagwet”.

6. In het vierde lid wordt de punt aan het slot van het bepaalde onder *e* vervangen door een puntkomma, waarna wordt ingevoegd:

„*f*. de aanspraak op kinderbijslag ingevolge de Algemene Kinderbijslagwet.”.

7. In het vijfde lid worden de woorden „de Kinderbijslagwet” vervangen door de woorden: „de Kinderbijslagwet voor loontrekkenden” en worden de woorden „van die wet, uitgezonderd artikel 19, leden 4*a* en 4*b*” vervangen door de woorden: „van Hoofdstuk II van die wet”.

8. In het zesde lid vervallen de woorden: „en ingevolge artikel 69”.

B. Artikel 29, tweede lid, onder *a*, wordt gelezen als volgt:

„*a*. de in het vierde lid, onder *f*, en het vijfde lid van artikel 26 bedoelde verminderingen daarin op zodanige wijze zijn verwerkt, dat nevens het bedrag aan inkomen, waarop die verminderingen niet zijn toegepast, terstond het premiebedrag is vermeld;”.

Bbis. Aan artikel 29 wordt een vierde lid toegevoegd, luidende als volgt:

„4. Onze Minister van Financiën is bevoegd met wijzigingen in de in het tweede lid bedoelde verminderingen en positieve en negatieve bestanddelen van het inkomen die tot stand komen na 30 september van enig jaar, zo nodig eerst rekening te houden bij het opstellen van de tabellen, die voor het eerst toepassing vinden met ingang van het tweede daarop volgende kalenderjaar.”.

C. De leden 3 en 4 van artikel 30 worden gelezen als volgt:

„3. Ten aanzien van de invordering van de ingevolge deze wet verschuldigde premies zijn, naar gelang het eerste dan wel het tweede lid van toepassing is, de regelen, geldende voor de invordering van de inkomstenbelasting, onderscheidenlijk de loonbelasting van overeenkomstige toepassing.

4. Voor zover de ingevolge de Algemene Weduwen- en Wezenwet en de ingevolge deze wet bij wijze van inhouding verschuldigde premies in één bedrag worden geheven, wordt elke premie-inhouding, elke afdracht van ingehouden premie en elke betaling, vermindering of afschrijving op een premie-aanslag van rechtswege geacht naar evenredigheid betrekking te hebben op hetgeen ingevolge elk dier wetten verschuldigd is. Voor zover de ingevolge de Algemene Weduwen- en Wezenwet, de ingevolge de Algemene Kinderbijslagwet en de ingevolge deze wet bij wege van aanslag verschuldigde premies in één bedrag van de verzekerden worden geheven, wordt, onverminderd het bepaalde in het eerste en derde lid van artikel 33, elke betaling of afschrijving op een premie-aanslag van rechtswege geacht naar evenredigheid betrekking te hebben op hetgeen ingevolge elk dier wetten verschuldigd is.”.

D. In het eerste, tweede en derde lid van artikel 31 worden de woorden „verminderingen, bedoeld in artikel 26, vijfde lid, en artikel 69” vervangen door de woorden: „vermindering, bedoeld in artikel 26, vijfde lid”.

E. Artikel 33 wordt gewijzigd als volgt:

1. De tweede volzin van het eerste lid wordt gelezen als volgt:

„Alsdan wordt, voor zover de premie bij wege van aanslag in één bedrag is geheven met de ingevolge de Algemene Weduwen- en Wezenwet en de ingevolge de Algemene Kinderbijslagwet verschuldigde premies, elke betaling anders dan ten laste van het Rijk op die aanslag achtereenvolgens toegerekend aan de ingevolge de Algemene Kinderbijslagwet verschuldigde premie, de ingevolge de Algemene Weduwen- en Wezenwet verschuldigde premie en de ingevolge deze wet verschuldigde premie.”.

2. In het derde lid worden de woorden „verschuldigde premie ingevolge de Algemene Weduwen- en Wezenwet” vervangen door de woorden: „verschuldigde premie ingevolge de Algemene Kinderbijslagwet, de verschuldigde premie ingevolge de Algemene Weduwen- en Wezenwet”.

F. Artikel 69 vervalt.

¹⁾ *Stb.* 1956, 281, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 16 maart 1961 (*Stb.* 86).

Artikel 47a. De Algemene Weduwen- en Wezenwet¹⁾ ondergaat de volgende wijzigingen:

A. Artikel 41 wordt gewijzigd als volgt:

1. In de aanhef van het tweede lid, onder *a*, worden de woorden „de ingeolge deze wet en de ingeolge de Algemene Ouderdomswet” vervangen door de woorden „de door hem ingeolge deze wet, ingeolge de Algemene Ouderdomswet en, anders dan als werkgever, ingeolge de Algemene Kinderbijslagwet”.

2. Het tweede lid, onder *a*, sub 3°, wordt gelezen als volgt: „3°. de uitkeringen ingeolge deze wet, ingeolge de Algemene Ouderdomswet, ingeolge de Algemene Kinderbijslagwet en ingeolge de Kinderbijslagwet voor kleine zelfstandigen;”.

3. In de aanhef van het tweede lid, onder *b*, worden de woorden „de ingeolge deze wet en de ingeolge de Algemene Ouderdomswet” vervangen door de woorden: „de door hem ingeolge deze wet, ingeolge de Algemene Ouderdomswet en, anders dan als werkgever, ingeolge de Algemene Kinderbijslagwet”.

4. Het tweede lid, onder *b*, sub 2°, wordt gelezen als volgt: „2°. de uitkeringen ingeolge deze wet, ingeolge de Algemene Ouderdomswet, ingeolge de Algemene Kinderbijslagwet en ingeolge de Kinderbijslagwet voor kleine zelfstandigen.”.

5. In het vierde lid, onder *b*, worden de woorden „en ingeolge de Algemene Ouderdomswet” vervangen door de woorden: „ingeolge de Algemene Ouderdomswet en ingeolge de Algemene Kinderbijslagwet”.

6. In het vierde lid wordt de punt aan het slot van het bepaalde onder *e* vervangen door een puntkomma, waarna wordt ingevoegd:

„*f*. de aanspraak op kinderbijslag ingeolge de Algemene Kinderbijslagwet.”.

7. In het vijfde lid worden de woorden „de Kinderbijslagwet” vervangen door de woorden: „de Kinderbijslagwet voor loontrekkenden” en worden de woorden „van die wet, uitgezonderd artikel 19, leden 4a en 4b,” vervangen door de woorden: „van Hoofdstuk II van die wet”.

8. In het zesde lid vervallen de woorden: „en ingeolge artikel 73”.

B. Artikel 43, tweede lid, onder *a*, wordt gelezen als volgt:

„*a*. de in het vierde lid, onder *f*, en het vijfde lid van artikel 41 bedoelde verminderingen op zodanige wijze zijn verwerkt, dat nevens het bedrag aan inkomen, waarop die verminderingen niet zijn toegepast, terstond het premiebedrag is vermeld;”.

Bbis. Aan artikel 43 wordt een nieuw vierde lid toegevoegd, luidende als volgt:

„4. Onze Minister van Financiën is bevoegd met wijzigingen in de in het tweede lid bedoelde verminderingen en positieve en negatieve bestanddelen van het inkomen, die tot stand komen na 30 september van enig jaar, zo nodig eerst rekening te houden bij het opstellen van de tabellen, die voor het eerst toepassing vinden met ingang van het tweede daarop volgende kalenderjaar.”.

C. De leden 3 en 4 van artikel 44 worden gelezen als volgt:

„3. Ten aanzien van de invordering van de ingeolge deze wet verschuldigde premies zijn, naar gelang het eerste dan wel het tweede lid van toepassing is, de regelen, geldende voor de invordering van de inkomstenbelasting, onderscheidenlijk de loonbelasting van overeenkomstige toepassing.

4. Voor zover de ingeolge de Algemene Ouderdomswet en de ingeolge deze wet bij wijze van inhouding verschuldigde premies in één bedrag worden geheven, wordt elke premie-

¹⁾ *Sib.* 1959, 139, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 16 maart 1961 (*Sib.* 86).

inhouding, elke afdracht van ingehouden premie en elke betaling, vermindering of afschrijving op een premie-aanslag van rechtswege geacht naar evenredigheid betrekking te hebben op hetgeen ingeolge elk dier wetten verschuldigd is. Voor zover de ingeolge de Algemene Ouderdomswet, de ingeolge de Algemene Kinderbijslagwet en de ingeolge deze wet bij wege van aanslag verschuldigde premies in één bedrag van de verzekerden worden geheven, wordt, onverminderd het bepaalde in het eerste en derde lid van artikel 33 van de Algemene Ouderdomswet, elke betaling of afschrijving op een premie-aanslag van rechtswege geacht naar evenredigheid betrekking te hebben op hetgeen ingeolge elk dier wetten verschuldigd is.”.

D. In het eerste, tweede en derde lid van artikel 45 worden de woorden „verminderingen, bedoeld in artikel 41, vijfde lid, en artikel 73” vervangen door de woorden: „vermindering, bedoeld in artikel 41, vijfde lid”.

E. Artikel 73 vervalt.

F. Artikel 76, tweede lid, wordt gewijzigd als volgt:

1. In het tweede lid vervallen de woorden: „, noch voor deze kinderen aanspraak op kinderbijslag kan worden gemaakt op grond van de Kinderbijslagwet voor rentetrekkers”.

2. Aan het slot van het tweede lid wordt een volzin ingevoegd, luidende:

„Over perioden, gedurende welke voor de in de vorige volzin bedoelde kinderen aanspraak op kinderbijslag kan worden gemaakt ingeolge de Algemene Kinderbijslagwet, de Kinderbijslagwet voor loontrekkenden of de algemene maatregel van bestuur bedoeld in artikel 10 van de Kinderbijslagwet voor loontrekkenden, wordt de kinderbijslag ingeolge het bepaalde in de vorige volzin niet uitbetaald.”.

Artikel 48. Deze wet kan worden aangehaald onder de titel: „Algemene Kinderbijslagwet”.

Artikel 49. Na de plaatsing van de Algemene Kinderbijslagwet in het *Staatsblad* wordt de tekst van die wet, zo nodig, door de zorg van Onze Minister van Justitie, opnieuw in het *Staatsblad* geplaatst, waarbij vernummeringen en daarmede verband houdende wijzigingen in aanhalingen worden aangebracht.

Artikel 50. De artikelen van deze wet treden in werking met ingang van een door Ons te bepalen tijdstip, dat voor de verschillende artikelen of onderdelen daarvan verschillend kan worden gesteld.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministeriële Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven ten Paleize Soestdijk, 26 april 1962.

JULIANA.

*De Minister van Sociale Zaken
en Volksgezondheid,*

G. M. J. VELDKAMP.

De Staatssecretaris van Financiën,

VAN DEN BERGE.

De Minister van Binnenlandse Zaken a.i.,

A. C. W. BEERMAN.

Uitgegeven de vierentwintigste mei 1962.

De Minister van Justitie,

A. C. W. BEERMAN.

Zie voor de behandeling in de Staten-Generaal:

Bijl. Hand. II 57/58, 4953;

Bijl. Hand. II 59/60, 4953;

Bijl. Hand. II 60/61, 4953; Hand. II 60/61, bladz. 4185—4253;

Bijl. Hand. II 61/62, 4953; Hand. II 61/62, bladz. 3257—3294;

Bijl. Hand. I 61/62, 4953; Hand. I 61/62, bladz. 3213—3237.

Faint, illegible text at the top of the left page, possibly a header or introductory paragraph.

Second paragraph of faint, illegible text on the left page.

Third paragraph of faint, illegible text on the left page.

Fourth paragraph of faint, illegible text on the left page.

Fifth paragraph of faint, illegible text on the left page.

Sixth paragraph of faint, illegible text on the left page.

Seventh paragraph of faint, illegible text on the left page.

Eighth paragraph of faint, illegible text on the left page.

First paragraph of faint, illegible text at the top of the right page.

Second paragraph of faint, illegible text on the right page.

Third paragraph of faint, illegible text on the right page.

Fourth paragraph of faint, illegible text on the right page.

Fifth paragraph of faint, illegible text on the right page.

Sixth paragraph of faint, illegible text on the right page.